Nederlandse tekst (titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973).

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

Nr. 74.799 van 30 juni 1998

A. 79.101/XIII-701

In zake : 1. **de vereniging zonder winstoogmerk "PROTECTION ET SAUVEGARDE DU QUARTIER DU SPORTING",**

2. **MONNOM** Nelly,

3. **FRANCK** Marie-Christine,

4. **DETHIER** Robert,

5. **GHYS** Erna,

die alle woonplaats hebben gekozen bij Mr. Philippe LEVERT, advocaat,
Clementinalaan 3
1190 Brussel,

tegen :

het Waals Gewest,
vertegenwoordigd door zijn Regering,

dat woonplaats heeft gekozen bij Mr. Pierre LAMBERT, advocaat,
Defrélaan 19
1190 Brussel.

Tussenkomende partij :

de stad Charleroi,

die woonplaats heeft gekozen bij Mr. Jean BOURTEMBOURG,
advocaat,
Zwitserlandstraat 24
1060 Brussel.

Verzocht heeft als tussenkomende partij te mogen optreden :

de naamloze vennootschap GEMEENTEKREDIET VAN BELGIE,

Pachecolaan 44
1000 Brussel.

**DE WND. VOORZITTER VAN DE XIIIe KAMER,
RECHTSPREKEND IN KORT GEDING,**

Gezien de vordering die de vereniging zonder winstoogmerk "PROTECTION ET SAUVEGARDE DU QUARTIER DU SPORTING", Nelly MONNOM, Marie-Christine FRANCK, Robert DETHIER en Erna GHYS op 25 juni 1998 hebben ingesteld met het oog op de schorsing, volgens de procedure van de uiterst dringende noodzakelijkheid, van de tenuitvoerlegging van de twee stedenbouwkundige vergunningen die de Waalse Minister van Ruimtelijke Ordening, Uitrusting en Vervoer op 15 juni 1998 aan de stad Charleroi heeft afgegeven, en waarvan de eerste betrekking heeft op :

- het slopen van tribune nr. 3 en van de toeschouwersruimte met staanplaatsen aan de zuidoostelijke en de noordoostelijke hoek;
- het afbreken van de daken van de tribunes achter de doelen;
- de bouw van een nieuwe tribune nr. 3 aan de oostkant van het terrein;
- het ombouwen van de tribunes achter de doelen;
- het volledig nieuw inrichten van de kleedkamers;
- de aanleg van de directe omgeving van het stadion en de wegen;

en het tweede op :

- de voorlopige uitbreiding van het gemeentestadion van Charleroi om er EURO 2000 te organiseren, door :

- de bouw van een derde rij banken op tribune nr. 3;
- de bouw van twee voorlopige tribunes aan weerskanten van tribune nr. 1;
- het opzetten van een grote tent op het parkeerterrein achter tribune nr. 1;
- het plaatsen van brandtrappen voor de evacuatie van de toeschouwers op de twee voorlopige tribunes aan weerskanten van tribune nr. 1;
- het plaatsen van twee nieuwe rijen zitplaatsen onder de onderste rij banken van elke tribune;

Gezien het administratief dossier van de verwerende partij;

Gelet op de beschikking van 26 juni 1998, waarvan aan de partijen kennis is gegeven en waarbij ze worden opgeroepen om te verschijnen op 29 juni 1998 om 9.30 uur;

Gehoord het verslag van de heer LEROY, staatsraad;

Gehoord de opmerkingen van Mr. Ph. LEVERT, advocaat, die voor de verzoekende partijen verschijnt, van Mr. N. WEINSTOCK, loco Mr. P. LAMBERT, advocaat, die voor de verwerende partij verschijnt, van Mr. J. BOURTEMBOURG, advocaat, die voor de eerste tussenkomende partij verschijnt, en van Mr. Fr. MAUSSION, advocaat, die verschijnt voor de vennootschap die heeft verzocht om als tussenkomende partij te mogen optreden;

Gehoord het eensluidend advies van Mevr. VOGEL, auditeur bij de Raad van State;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de feiten die dienstig zijn voor het onderzoek van de vordering tot schorsing, tot de datum van 12 februari 1998 uiteengezet zijn in arrest nr. 73.956 van 28 mei 1998, dat gewezen is in een geding tussen dezelfde partijen; dat zich nadien de volgende feiten hebben voorgedaan :

Bij een arrest van 28 mei 1998 heeft de Raad van State de schorsing bevolen van de tenuitvoerlegging van de vergunningen die op 2 februari 1998 zijn afgegeven. Na kennisneming van dat arrest hebben de stad Charleroi en het GEMEENTEKREDIET VAN BELGIË de onderling afgesloten leasingovereenkomst gewijzigd. Op 5 juni 1998 heeft de gemeenteraad van Charleroi die wijzigingen goedgekeurd, die onder meer betrekking hebben op het feit dat het GEMEENTEKREDIET VAN BELGIË afziet van zijn recht van opstal op het stadion. Dat besluit is goedgekeurd door de toezichthoudende overheid. Op 8 juni 1998 zijn de dossiers betreffende de bouwvergunningsaanvragen vervolledigd. Op 11 juni 1998 heeft de gemachtigde ambtenaar de op 2 februari 1998 afgegeven vergunningen ingetrokken. Op 15 juni 1998 heeft de Minister van Ruimtelijke Ordening, Uitrusting en Vervoer opnieuw uitspraak gedaan over de aanvragen die de stad Charleroi op 9 september 1997 heeft ingediend en heeft hij de aangevraagde vergunningen verleend. Die vergunningen zijn de bestreden handelingen;

Overwegende dat de advocaat van de stad Charleroi op de terechtzitting van 29 juni 1998 een verzoekschrift heeft ingediend, waarbij laatstgenoemde vraagt als tussenkomende partij te mogen optreden in het

kort geding wegens uiterst dringende noodzakelijkheid; dat er grond is om dat verzoek in te willigen;

Overwegende dat de advocaat van de N.V. GEMEENTEKREDIET VAN BELGIË ter terechtzitting een verzoekschrift heeft ingediend waarbij laatstgenoemde vraagt als tussenkomende partij te mogen optreden in het kort geding wegens uiterst dringende noodzakelijkheid; dat ze ter staving van haar belang aanvoert dat ze met de stad Charleroi een overeenkomst voor de financiering van het project heeft afgesloten; dat ze op dezelfde terechtzitting heeft uiteengezet dat ze optreedt als projectontwikkelaar;

Overwegende dat, in tegenstelling tot wat bepaald was in de vroegere versie van de overeenkomsten die door de stad Charleroi en het GEMEENTEKREDIET VAN BELGIË waren afgesloten, laatstgenoemde thans geen enkel zakelijk recht heeft op het terrein of op de aldaar op te trekken bouwwerken; dat het belang van een financiële instelling om de regelmatigheid te verdedigen van een vergunning voor een bouwwerk, tot de financiering waarvan ze zich verbonden heeft via min of meer ingewikkelde overeenkomsten, geen rechtstreeks belang is; dat het immers afhangt van de omstandigheid dat met die financiële instelling een overeenkomst is afgesloten, en dus van de beslissing van diegene aan wie de vergunning wordt toegekend om een overeenkomst af te sluiten voor de financiering van het bouwwerk waarvan een vergunning is uitgereikt, en wel met de betrokken instelling; dat het verzoek tot tussenkomst van de N.V. GEMEENTEKREDIET niet-ontvankelijk is;

Overwegende dat de verzoekende partijen een eerste middel ontlenen aan "de schending van het algemene beginsel dat wetten, verordeningen en administratieve handelingen geen terugwerkende kracht

hebben, aan onbevoegdheid van de steller van de handeling, aan de schending van de voorschriften van het bijzonder plan van aanleg van de wijk Sporting Charleroi, goedgekeurd bij koninklijk besluit van 6 april 1967, aan de schending van de artikelen 48, 53, 127 en 274bis (nieuw) van het W.W.R.O.S.P. (Waals Wetboek van Ruimtelijke Ordening, Stedenbouw en Patrimonium), aan de schending van de artikelen 1 tot 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, aan dwaling omtrent de motieven van de handeling en aan machtsoverschrijding, doordat de bestreden handelingen de werkzaamheden voor de verbouwing van het stadion van Sporting Charleroi toestaan (en) afgegeven zijn op basis van het vroegere artikel 45 van het W.W.R.O.S.P., terwijl de artikelen 127 en 274bis (nieuw) van het W.W.R.O.S.P. toegepast hadden moeten worden";

Overwegende dat in artikel 12 van het decreet van 27 november 1997 tot wijziging van het W.W.R.O.S.P. staat dat "in geval van aanvragen om bouw- of verkavelingsvergunningen waarvan de datum van ontvangbewijs voorafgaat aan die van de inwerkingtreding van dit decreet, (...) de vóór die datum geldende procedure (kan) worden voortgezet"; dat de procedure die is opgestart met de bouwvergunningsaanvragen waarvan in september 1997 ontvangst is gemeld, met toepassing van deze bepaling mocht worden voortgezet overeenkomstig de vroegere wetgeving, waarin onder meer de voorwaarden zijn vastgesteld voor de afgifte aan een publiekrechtelijk rechtspersoon van vergunningen waarbij afwijkingen worden toegestaan; dat het middel niet ernstig is;

Overwegende dat de verzoekende partijen een tweede middel ontlenen aan "de schending van de artikelen 10 en 11 van de Grondwet, aan onbevoegdheid

van de steller van de handeling, aan de schending van de voorschriften van het bijzonder plan van aanleg van de wijk Sporting Charleroi, goedgekeurd bij het koninklijk besluit van 6 april 1967, van de vroegere artikelen 14, 40, 41, 45, 251 en 252 van het W.W.R.O.S.P., aan de schending van de artikelen 1 tot 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, aan dwaling omtrent de motieven van de handeling, aan machtsoverschrijding en machtsafwending, doordat de bestreden handelingen de werkzaamheden toestaan voor de verbouwing en de uitbreiding van het stadion van Sporting Charleroi, terwijl, eerste onderdeel, (...) de Minister van Ruimtelijke Ordening, Uitrusting en Vervoer niet bevoegd was om de bestreden handelingen af te geven, terwijl, tweede onderdeel, (...) de toepassingsvoorwaarden bepaald in het vroegere artikel 45, § 1, derde lid, van het W.W.R.O.S.P. in het onderhavige geval niet vervuld zijn, aangezien het niet gaat om werkzaamheden van algemeen belang, en terwijl, derde onderdeel, de procedure die in gang wordt gezet door het vroegere artikel 45 van het W.W.R.O.S.P. in strijd is met de artikelen 10 en 11 van de Grondwet", enerzijds doordat ze inhoudt dat de overheid die een vergunning aanvraagt, een advies uitbrengt over haar eigen aanvraag, het openbaar onderzoek organiseert en uitspraak doet over de bezwaren, en anderzijds doordat ze de gemachtigde ambtenaar de mogelijkheid biedt af te wijken van ieder voorschrift van een gemeentelijk plan van aanleg; dat ze vragen het Arbitragehof daarover een prejudiciële vraag te stellen;

Overwegende dat, wat het tweede onderdeel betreft, de versie van artikel 45, § 1, van het W.W.R.O.S.P. van vóór de wijziging van 27 november 1997 als volgt luidde :

" In afwijking van artikel 41, wordt de vergunning afgegeven door de Executieve, of haar gemachtigde, wanneer ze wordt aangevraagd door een door de Executieve aangewezen publiekrechtelijke rechtspersoon, of wanneer ze betrekking heeft op het aanleggen van installaties en leidingen van openbaar nut, met inbegrip van de elektrische leidingen, op het grondgebied van twee of meer gemeenten.

Het college van burgemeester en schepenen brengt vooraf advies uit binnen dertig dagen. Wordt deze termijn niet in acht genomen, dan wordt het advies geacht gunstig te zijn.

De vergunning kan worden geweigerd om de redenen, worden verleend onder de voorwaarden of kan de afwijkingen toestaan, bedoeld in de artikelen 41, 42, 43 en 48. Bovendien mag de gemachtigde ambtenaar, wanneer het werken van algemeen belang betreft, bij de verlening van de vergunning niet afwijken van een gemeentelijk plan van aanleg, van een gemeentelijke verordening of van een rooiplan voor een gemeenteweg, dan op gunstig advies van het college. In geval van ongunstig advies komt de beslissing aan de Executieve toe";

Overwegende dat deze bepaling de Executieve - thans de Regering - en de gemachtigde ambtenaar aanwijst als overheden die bevoegd zijn om de vergunning af te geven die door een publiekrechtelijk rechtspersoon is aangevraagd; dat in het derde lid gesteld wordt dat in de vergunning bepaalde afwijkingen mogen worden toegestaan; dat het gaat om de vergunning die tevoren is genoemd, namelijk in het eerste lid, zonder dat een onderscheid wordt gemaakt naargelang de vergunning door de ene of door de andere bevoegde overheid is afgegeven; dat de tweede zin van het derde lid de voorwaarden bepaalt waaronder bij de afgifte van een vergunning afwijkingen mogen worden toegestaan, en door wie; dat de bevoegde overheid de gemachtigde ambtenaar is indien het college een gunstig advies heeft gegeven, en de Regering indien het een ongunstig advies heeft gegeven; dat die bepaling niet naar redelijkheid kan worden begrepen alsof ze de Regering verbiedt een vergunning af te geven waarbij afwijkingen worden toegestaan indien het college met die afwijkingen instemt, wanneer de gemachtigde

ambtenaar, die een ondergeschikte is van de minister, dat wel mag doen, en terwijl de Regering dat wel zou mogen doen indien het college niet akkoord gaat met de afwijkingen; dat het eerste onderdeel van het middel niet ernstig is;

Overwegende, wat het tweede onderdeel betreft, dat het niet toekomt aan de Raad van State zijn beoordeling betreffende het algemeen nut in de plaats te stellen van die van de overheid, tenzij om een sanctie te verbinden aan een kennelijk onredelijke beoordeling; dat sportinfrastructuur wel vaker door de overheid beheerd wordt; dat het in ieder geval gaat om een uitrusting die bedoeld is om ter beschikking van het publiek te worden gesteld en om gebruikt te worden met het oog op sportevenementen die veel volk lokken; dat de Regering, door te oordelen dat de verbouwing van het stadion van Charleroi van algemeen nut was, geen kennelijk onredelijk oordeel heeft uitgebracht; dat het tweede onderdeel van het middel niet ernstig is;

Overwegende, wat het derde onderdeel betreft, dat het tijdbestek dat aan de Raad van State is toebedeeld om zich uit te spreken in kort geding, en, meer nog, de noodzaak op zeer korte termijn uitspraak te doen wanneer de vordering tot schorsing is ingesteld onder aanvoering van de uiterst dringende noodzakelijkheid, eraan in de weg staat dat een prejudiciële vraag wordt gesteld aan het Arbitragehof; dat het de Raad van State toekomt om zelf over de ernst van het middel te oordelen, zelfs al zou hij over het beroep tot nietigverklaring dat de verzoekende partijen zouden kunnen instellen alleen maar uitspraak kunnen doen na zulk een prejudiciële vraag te hebben gesteld;

Overwegende dat artikel 45 van het W.W.R.O.S.P. voorziet in een afwijking van de gewone

procedure voor de afgifte van vergunningen wanneer de aanvrager een publiekrechtelijk rechtspersoon is; dat met deze bepaling voorkomen wordt dat een gemeentelijke of provinciale overheid ertoe gebracht wordt een uitspraak te doen, wanneer zijzelf of een openbaar bestuur dat onder haar toezicht staat belanghebbende partij is; dat niet naar redelijkheid vereist kan worden dat de gemeenteoverheid, ter wille van de onpartijdigheid, alle verantwoordelijkheid wordt ontnomen over bepaalde stadia van de procedure, terwijl zij de enige is die ze correct kan uitvoeren; dat het openbaar onderzoek dat in de gemeente gehouden is, door de stad mocht worden georganiseerd; dat trouwens niet wordt aangevoerd dat het resultaat van het onderzoek verdraaid is doordat het door het gemeentebestuur is uitgevoerd, noch dat de overheid die de vergunning heeft afgegeven misleid is door de wijze waarop de stad zich over het resultaat van het onderzoek heeft uitgesproken;

Overwegende dat hetzelfde artikel de gemachtigde ambtenaar de mogelijkheid biedt af te wijken van een bijzonder plan van aanleg, zonder dat hij rekening hoeft te houden met de vormvoorschriften die vervuld moeten worden om een soortgelijke afwijking te kunnen toestaan wanneer de vergunning door een particulier is aangevraagd; dat de specifieke opdrachten van publiekrechtelijke rechtspersonen, en in het bijzonder de omstandigheid dat ze ingesteld zijn om te waken over het beheer van bepaalde algemene belangen, wettigen dat een bepaalde procedure de mogelijkheid biedt gemakkelijker van een bijzonder plan van aanleg af te wijken dan wanneer de afwijking aangevraagd wordt door een particulier met het oog op zijn persoonlijke belangen; dat het derde onderdeel van het middel niet ernstig is;

Overwegende dat de verzoekende partijen een derde middel ontlenen aan "de schending van de vroegere artikelen 41 en 45 van het W.W.R.O.S.P., aan de schending van de beginselen van behoorlijk bestuur, aan de schending van de artikelen 1 tot 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, aan ontoereikendheid van en dwaling omtrent de motieven van de handeling en aan machtsoverschrijding, doordat de bestreden handelingen werkzaamheden vergunnen voor de verbouwing en de uitbreiding van het stadion van Sporting Charleroi, terwijl, eerste onderdeel, (...), de bestreden handelingen afgegeven zijn onder invloed van de voldongen feiten, en terwijl, tweede onderdeel, de gemachtigde ambtenaar zich niet heeft gehouden aan de gedragslijn die hij tevoren had uitgestippeld in verband met de werkzaamheden voor de uitbreiding van het stadion van Sporting";

Overwegende dat, wat het eerste onderdeel betreft, de aangevochten vergunningen geen regularisatievergunningen zijn, aangezien de werkzaamheden nog niet verricht zijn, met uitzondering van sommige afbraakwerkzaamheden, die niets zeggen over wat er achteraf gebouwd zal worden; dat de omstandigheid dat beleidsmakers te kennen hebben gegeven dat het hun bedoeling is de omstreden vergunningen toe te kennen alvorens daartoe officieel een aanvraag te hebben gekregen, geen "voldongen feit" is; dat het eerste onderdeel van het middel niet ernstig is;

Overwegende, wat het tweede onderdeel betreft, dat de verzoekende partijen uiteenzetten dat een vergunning die door de stad op 12 mei 1987 is afgegeven, geschorst is door de gemachtigde ambtenaar, maar dat de minister hem verzocht had die schorsing in te trekken, onder meer omdat de hoogte van de destijds

geplande tribune overeenstemde met de gemiddelde hoogte van de bestaande huizen; dat tien jaar later de opvattingen kunnen veranderen; dat de omstreden vergunningen afgegeven zijn met het oog op een welbepaald sportevenement, waarvan men in 1987 niet kon vermoeden dat het in Charleroi zou kunnen plaatsvinden; dat tussen de standpunten van de verwerende partij, waarvan de tegenstrijdigheid wordt aangeklaagd, veel tijd verlopen is en ondertussen ook de situatie veranderd is, zodat de vergelijking van de standpunten die in de twee gevallen zijn ingenomen, niet relevant is om een gewijzigd gedrag aan te tonen; dat het tweede onderdeel van het middel niet ernstig is;

Overwegende dat de verzoekende partijen een vierde middel ontlenen "aan de schending van de artikelen 1, 4, 7, 10, 5, 11 tot 17 van het decreet van 11 september 1985 houdende organisatie van de milieu-effectbeoordeling in het Waalse Gewest, van de artikelen 7 en 9 van het besluit van 31 oktober 1991 tot uitvoering van het decreet van 11 september 1985 houdende organisatie van de milieu-effectbeoordeling in het Waalse Gewest, van bijlage II bij dat besluit, van de artikelen 1 tot 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, aan kennelijke dwaling omtrent de beoordeling, aan dwaling omtrent de motieven van de handeling en aan machtsoverschrijding, doordat de bestreden handelingen de werkzaamheden voor de verbouwing van het stadion van Sporting Charleroi toestaan, terwijl, eerste onderdeel, in het kader van de bestreden handeling niet van rechtswege een milieu-effectonderzoek is uitgevoerd, wat in strijd is met bijlage II bij het besluit van 31 oktober 1991 tot uitvoering van het decreet van 11 september 1985 houdende organisatie van de milieu-effectbeoordeling (en) terwijl, tweede onderdeel, gesteld dat zulk een

onderzoek niet ambtshalve verplicht is, het niettemin verplicht was rekening houdend met de belangrijke gevolgen van het project voor het leefmilieu";

Overwegende, wat het eerste onderdeel betreft, dat het bouwwerk dat met de bestreden vergunningen wordt toegestaan, een sportinfrastructuur is; dat dat bouwwerk, ook al kan het een weerslag hebben op het toerisme, niet behoort tot de categorie recreatieve en toeristische accommodatie waarvoor ambtshalve een milieu-effectonderzoek moet worden uitgevoerd wanneer de capaciteit ervan meer dan 2000 personen per dag bedraagt; dat het eerste onderdeel van het middel niet ernstig is;

Overwegende, wat het tweede onderdeel betreft, dat in de gevallen dat het milieu-effectonderzoek niet verplicht is, de Raad van State zijn oordeel omtrent de vraag of het raadzaam is een milieu-effectonderzoek voor te schrijven niet in de plaats zou kunnen stellen van het oordeel van de administratie, tenzij om een sanctie te verbinden aan een kennelijke dwaling omtrent de beoordeling; dat de omstandigheid dat een meer uitgewerkt voorafgaand milieu-effectrapport is ingediend dan wat is voorgeschreven door de wet, geenszins betekent dat de overheid een milieu-effectonderzoek had moeten opleggen; dat ze integendeel kon oordelen dat het rapport haar voldoende informatie verschafte; dat het tweede onderdeel van het middel niet ernstig is;

Overwegende dat de verzoekende partijen een vijfde middel ontlenen aan "de schending van de artikelen 10 en 11 van de Grondwet, van de vroegere artikelen 41, 45, 247 van het W.W.R.O.S.P., van de voorschriften van het bijzonder plan van aanleg van de wijk Sporting, goedgekeurd bij koninklijk besluit van

6 april 1967, aan de schending van de artikelen 1 tot 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, aan ontoereikendheid van en dwaling omtrent de motieven van de handeling en aan machtsoverschrijding, doordat de bestreden handelingen de werkzaamheden toestaan voor de verbouwing en de uitbreiding van het stadion van Sporting Charleroi", terwijl de bevoegde overheid niet naar behoren heeft geantwoord op de bezwaren die in de loop van het openbaar onderzoek zijn ingediend;

Overwegende dat de bestreden handelingen een samenvatting bevatten van de voornaamste kritiek die tijdens het openbaar onderzoek op het project is geleverd; dat eerst in de handelingen wordt gezegd dat het college van burgemeester en schepenen daarop naar behoren heeft geantwoord en vervolgens in de handelingen zelf de redenen worden genoemd waarom die kritiek geen belemmering vormt voor het project; dat uit het feit dat sommige van die redenen in dezelfde bewoordingen geformuleerd zijn als die welke het college heeft gebruikt en als die welke in het voorafgaand milieu-effectrapport stonden, niet kan worden afgeleid dat de overheid ze niet ernstig heeft onderzocht; dat het gebruik van dezelfde bewoordingen er ook op kan wijzen dat terzake dezelfde zienswijze wordt gedeeld; dat het middel niet ernstig is;

Overwegende dat de verzoekende partijen een zesde middel ontlenen "aan de schending van de vroegere artikelen 41 en 45 van het W.W.R.O.S.P., aan de schending van de artikelen 1 tot 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, aan ontoereikendheid van en dwaling omtrent de motieven van de handeling, en aan machtsoverschrijding, doordat de bestreden handelingen de werkzaamheden toestaan voor de verbouwing en de

uitbreiding van het Stadion van Sporting Charleroi, terwijl (...) de bestreden handelingen niet steunen op relevante, afdoende en wettelijk aanvaardbare motieven";

Overwegende, voor zover er in het middel op gewezen wordt dat één van de tribunes gelegen in een gebied waar alleen gebouwen bestemd voor het publiek zijn toegestaan, niet in overeenstemming is met de bestemming van het gebied, dat het niet verkeerd is het stadion, dat een gebouw is waarvan het de bedoeling is dat het voor het publiek wordt opgengesteld, als een gebouw "bestemd voor het publiek" te beschouwen;

Overwegende, voor zover er in het middel op gewezen wordt dat de aanpassing van de aangrenzende wegen en van de verkeerssituatie op die wegen door geen enkel document wordt gestaafd, en de toestand in sommige opzichten integendeel zal verergeren, dat de aanpassing van de wegen en van het verkeer niet het onderwerp van de bestreden vergunningen zijn; dat niet mag worden vooruitgelopen op de wijze waarop daarin zal worden voorzien;

Overwegende, voor zover er in het middel op gewezen wordt dat in de bestreden handelingen wordt gesteld dat Charleroi de enige Waalse stad is waar "Euro 2000" kan plaatsvinden, terwijl het stadion van Standard te Sclessin ook in aanmerking kan komen, dat, zelfs indien dat motief niet correct zou zijn, het zich geenszins als doorslaggevend aandient;

Overwegende, voor zover er in het middel op gewezen wordt dat de cijfers die zijn genoemd met betrekking tot de economische weerslag van het sportevenement dat men met het project mogelijk wil maken, door niemand bekend zijn en daarover geen openbaar onderzoek is gehouden, dat, zelfs indien de

economische wettiging onbetrouwbaar is, niet ernstig kan worden betwist dat een groot sportevenement gevolgen heeft op economisch vlak; dat de gebrekkige wettiging van de genoemde ramingen de geldigheid van de motivering van de bestreden handeling niet wezenlijk kan aantasten;

Overwegende, voor zover er in het middel op gewezen wordt dat het niet relevant is te stellen dat het project in een stadsgebied wordt gerealiseerd, omdat de bedoelde gebouwen inspringen ten opzichte van de openbare weg of omgeven zijn door groen, en op meer dan 50 meter afstand liggen, dat de bestreden handelingen gewag maken van "zeer verscheiden gebouwen", en het project volgens die handelingen in de wijk gelegen is, heel wat verder dan het gebied van 50 meter in de omtrek dat op het ingediende plan moet staan, wat door geen enkele bepaling verboden wordt; dat de omstandigheid dat andere gebouwen inspringen of omgeven zijn door bomen de juistheid of de relevantie van het motief niet aantasten;

Overwegende, voor zover in het middel gesteld wordt dat de bewering dat de onveiligheid niet zou toenemen als gevolg van de uitbreiding van het stadion de waarheid geweld aandoet, en voor zover de burgemeester zulks erkend heeft in een verklaring die terug te vinden is in stuk 4h, dat gaat als bijlage bij de vordering tot schorsing, dat het dossier van de verzoekende partijen geen stuk 4h bevat en de problemen in verband met de veiligheid bovendien, zoals de verzoekende partijen zelf stellen, veeleer verband houden met de maatregelen die door de organisatoren en de ordediensten worden genomen bij ieder evenement dat in het stadion plaatsvindt, dan met de vestiging van het stadion;

Overwegende, voor zover in het middel gezegd wordt dat de vermindering van zonlicht onderschat wordt en er geen rekening mee wordt gehouden dat het bouwwerk bij de bewoners van de "rue des Sports" het gevoel overweldigd te worden zal teweegbrengen, dat in het aangevochten motief niet ontkend wordt dat er minder zonlicht zal zijn, en in de bestreden handeling een maximumhoogte wordt opgelegd voor tribune 3 om het gevoel te worden overweldigd te beperken;

Overwegende dat geen van de in het middel uiteengezette punten van kritiek ernstig is;

Overwegende dat de verzoekende partijen een zevende middel ontlenen aan "de schending van de vroegere artikelen 14, 41, 45 en 247 van het W.W.R.O.S.P., van de voorschriften van het bijzonder plan van aanleg van de wijk Sporting, goedgekeurd bij koninklijk besluit van 6 april 1967, aan de schending van de artikelen 1 tot 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, aan de kennelijke dwaling omtrent de beoordeling, aan ontoereikendheid van en dwaling omtrent de motieven van de handeling en aan machtsoverschrijding, doordat de bestreden handelingen de werkzaamheden toestaan voor de verbouwing en de uitbreiding van het stadion van Sporting Charleroi, terwijl (ze) afbreuk doen aan een wezenlijk gegeven van het B.P.A. dat de regels oplegt waaraan het betrokken project moet voldoen, en geen rekening houden met de goede plaatselijke aanleg";

Overwegende dat het B.P.A. nu reeds voorziet in een omvangrijke sportinrichting op het terrein van het stadion; dat in de bestreden handelingen staat dat dit wordt uitgebreid door het geven van een andere bestemming aan de aangrenzende stukken grond; dat ze

slechts de neerslag zijn van een spontane ontwikkeling van een succesvolle activiteit; dat dat geen afbreuk doet aan een essentieel gegeven van het B.P.A.; dat het middel niet ernstig is;

Overwegende dat de verzoekende partijen een achtste middel ontlenen aan "de schending van de vroegere artikelen 41, 45, 204 tot 206, 247 van het W.W.R.O.S.P., aan dwaling omtrent de motieven van de handeling en aan machtsoverschrijding, doordat de bestreden handelingen de werkzaamheden toestaan voor de verbouwing en de uitbreiding van het stadion van Sporting Charleroi, terwijl (...) de afgifte van de bestreden handelingen verbonden is aan voorwaarden in verband met de tenuitvoerlegging van die vergunningen, maar de overheid die de vergunningen afgeeft niet kan nagaan of aan die voorwaarden wordt voldaan"; dat de verzoekende partijen in de uiteenzetting van het middel alleen dat deel van de vergunning aanvechten, waarbij de gemeente wordt opgelegd "voor zover nodig het gedeelte van tribune nr. 2 dat in het groengebied van het B.P.A. ligt, te schrappen";

Overwegende dat de aldus opgelegde voorwaarde niet zodanig vaag is dat ze diegene die de vergunning krijgt alle vrijheid laat de versie van het project waarover een openbaar onderzoek is gehouden, te wijzigen; dat het middel niet ernstig is;

Overwegende dat niet voldaan is aan één van de voorwaarden gesteld in artikel 17, § 2, eerste lid, van de gecoördineerde wetten, die vervuld moeten zijn opdat de Raad van State de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden handelingen kan bevelen; dat de vordering tot schorsing niet kan worden toegewezen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het verzoek tot tussenkomst in het kort geding wegens uiterst dringende noodzakelijkheid, ingediend door de stad Charleroi, wordt ingewilligd.

Artikel 2.

Het verzoek tot tussenkomst ingediend door de naamloze vennootschap GEMEENTEKREDIET VAN BELGIE wordt afgewezen.

Artikel 3.

De vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden handelingen wegens uiterst dringende noodzakelijkheid wordt afgewezen.

Artikel 4.

Overeenkomstig artikel 3, § 1, tweede lid, van het koninklijk besluit van 5 december 1991 tot bepaling van de rechtspleging in kort geding voor de Raad van State, zal van dit arrest per fax kennis worden gegeven.

Artikel 5.

De kosten, bepaald op 45.000 frank, komen ten laste van iedere verzoekende partij ten belope van elk 8.000 frank en ten laste van de partij die verzocht heeft als tussenkomende partij te mogen optreden ten belope van 5.000 frank.

Aldus uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van de XIIIe kamer, rechtsprekend in kort geding, op dertig juni 1900 achtennegentig door :

de Hr. LEROY, staatsraad, wnd. voorzitter,
Mevr. MALCORPS, griffier.

De Griffier, **De wnd. Voorzitter,**

M.-Chr. MALCORPS. **M. LEROY.**

**VERTALING OVEREENKOMSTIG ARTIKEL 63,
EERSTE LID, VAN DE WETTEN OP DE RAAD VAN STATE,
GECOÖRDINEERD OP 12 JANUARI 1973.**